Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 15ης Φεβρουαρίου 2023*

«Ενέργεια – Αρμοδιότητα του ACER – Αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ένωση – Πλάνη περί το δίκαιο – Άρθρο 2, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 – Άρθρο 92 της Συμφωνίας για την αποχώρηση – Ad hoc καθεστώς απαλλαγής του άρθρου 308 και του παραρτήματος 28 της Συμφωνίας Εμπορίου και Συνεργασίας»

Στην υπόθεση T-492/21,

Aquind Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

Aquind Energy Sàrl, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο),

Aquind SAS, με έδρα τη Rouen (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από την S. Goldberg, solicitor, και τον E. White, δικηγόρο,

προσφεύγουσες,

κατά

Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), εκπροσωπούμενου από τους P. Martinet και E. Tremmel, επικουρούμενους από τον B. Creve, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους A. Tamás και O. Denkov,

και από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τις A. Lo Monaco και L. Vétillard και από τον É. Sitbon,

παρεμβαίνοντα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

συγκείμενο, κατά τις διασκέψεις, από τους V. Tomljenović, πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl και I. Nõmm (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: I. Kurme, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 24ης Οκτωβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με τις προσφυγές τους βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγουσες, Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl και Aquind SAS, ζητούν την ακύρωση της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 4ης Ιουνίου 2021, σχετικά με αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης ηλεκτρικής ενέργειας που συνδέει τα δίκτυα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Η Aquind Ltd είναι ανώνυμη εταιρία συσταθείσα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η Aquind Ltd είναι ο φορέας υλοποίησης ενός έργου ηλεκτρικής γραμμής διασύνδεσης των δικτύων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας (στο εξής: γραμμή διασύνδεσης Aquind).

3 Στις 17 Μαΐου 2017, η Aquind Ltd υπέβαλε αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενεργείας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1228/2003 (ΕΕ 2009, L 211, σ. 15). Το αίτημα αυτό υποβλήθηκε στη ρυθμιστική αρχή της Γαλλίας, Commission de régulation de l'énergie (CRE, ρυθμιστική επιτροπή ενέργειας), και του Ηνωμένου Βασιλείου, Office of Gas and Electricity Markets Authority (OFGEM, υπηρεσία αγορών φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας).

4 Δεδομένου ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές δεν κατέληξαν σε συμφωνία επί του αιτήματος απαλλαγής, το διαβίβασαν, στις 29 Νοεμβρίου και στις 19 Δεκεμβρίου 2017, αντιστοίχως, στον ACER, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 5, του κανονισμού 714/2009, προκειμένου να λάβει αυτός την απόφαση.

5 Με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2018, ο ACER απέρριψε το αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind (στο εξής: απόφαση του ACER).

6 Στις 17 Αυγούστου 2018, η Aquind Ltd άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER (στο εξής: συμβούλιο προσφυγών).

7 Με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2018, το συμβούλιο προσφυγών επικύρωσε την απόφαση του ACER και απέρριψε το αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind.

8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Δεκεμβρίου 2018, η Aquind Ltd προσέβαλε την απόφαση αυτή. Με την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την εν λόγω απόφαση.

9 Στις 5 Φεβρουαρίου 2021, το συμβούλιο προσφυγών επανέλαβε τη διαδικασία σχετικά με την προσφυγή που άσκησε η Aquind Ltd κατά της απόφασης του ACER.

10 Στις 19 Μαΐου 2021 διεξήχθη επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών.

11 Στις 4 Ιουνίου 2021, το συμβούλιο προσφυγών εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή για τον λόγο ότι, μετά το Brexit, δεν είχε πλέον αρμοδιότητα να αποφανθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με το αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind.

Αιτήματα των διαδίκων

12 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει τον ACER στα δικαστικά έξοδα.

13 Ο ACER, υποστηριζόμενος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

14 Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί, κατ' ουσίαν, την απόρριψη της προσφυγής.

Σκεπτικό

15 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας εαυτό αναρμόδιο κατόπιν του Brexit και απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την ενώπιόν του ασκηθείσα προσφυγή. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των επιταγών του άρθρου 25, παράγραφος 3, και του άρθρου 28, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/942 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, για την ίδρυση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 22), καθώς και διαφόρων διατάξεων της απόφασης 1-2011 του συμβουλίου προσφυγών, η οποία εκδόθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2011, για τη θέσπιση των κανόνων του οργάνωσης και διαδικασίας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το συμβούλιο προσφυγών κρίνοντας εαυτό αναρμόδιο κατόπιν του Brexit

16 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, παρά το Brexit, το συμβούλιο προσφυγών εξακολουθούσε να είναι αρμόδιο να επανεξετάσει την απόφαση του ACER μετά την ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της από 17 Οκτωβρίου 2018 απόφασής του. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, το συμβούλιο προσφυγών όφειλε να εκδώσει νέα απόφαση αντίστοιχη προς εκείνη την οποία θα είχε λάβει αν δεν είχε υποπέσει στα σφάλματα που εντόπισε το Γενικό Δικαστήριο και υπογραμμίζουν ότι η αρμοδιότητα του συμβουλίου προσφυγών απορρέει ευθέως από τα άρθρα 19 και 20 του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για την ίδρυση Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενεργείας (ΕΕ 2009, L 211, σ. 1), δηλαδή, στο εξής, από τα άρθρα 28 και 29 του κανονισμού 2019/942, και από την ύπαρξη εκκρεμούς ενδίκου βοηθήματος.

17 Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν επίσης ότι το συμβούλιο προσφυγών, προκειμένου να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 3, του κανονισμού 713/2009 και του άρθρου 29 του κανονισμού 2019/942, όφειλε να θεραπεύσει τα σφάλματα στα οποία υπέπεσε, μεταρρυθμίζοντας την απόφαση του ACER βάσει των εξουσιών που διέθετε κατά τον χρόνο εκείνο και της τότε εφαρμοστέας διαδικασίας, προκειμένου να άρει την παρανομία που διαπιστώθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι, όπως και οι προσφυγές δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το παραδεκτό της προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση που υφίστατο κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής και υποστηρίζουν ότι η απόφαση του ACER και η προσφυγή κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών είναι προγενέστερες της έναρξης ισχύος του κανονισμού 2019/942 και του Brexit.

18 Ο ACER, υποστηριζόμενος από το Κοινοβούλιο, ζητεί την απόρριψη του ως άνω λόγου ακυρώσεως.

19 Υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός του οποίου η πράξη κηρύσσεται άκυρη οφείλει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης με την οποία ακυρώθηκε η πράξη αυτή. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, για να συμμορφωθεί με την απόφαση και να την εκτελέσει πλήρως, το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνο το διατακτικό της απόφασης, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό αυτό και που συνιστά το αναγκαίο του στήριγμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια του ζητήματος που κρίθηκε με το διατακτικό (απόφαση της 26ης Απριλίου 1988, Αστερίς ΑΕ κ.λπ. κατά Επιτροπής, 97/86, 99/86, 193/86 και 215/86, EU:C:1988:199, σκέψη 27).

20 Ωστόσο, πριν από τη λήψη των μέτρων αυτών από το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό του οποίου η πράξη κηρύχθηκε άκυρη, τίθεται το ζήτημα της αρμοδιότητάς τους, δεδομένου ότι αυτά μπορούν να ενεργούν μόνο εντός των ορίων δοτής τους αρμοδιότητας (πρβλ. απόφαση της 14ης Ιουνίου 2016, Επιτροπή κατά McBride κ.λπ., C-361/14 P, EU:C:2016:434, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

21 Επιπλέον, η υποχρέωση ανάληψης δράσης η οποία απορρέει από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ δεν θεμελιώνει αρμοδιότητα του θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού ούτε τους παρέχει τη δυνατότητα να στηρίζονται σε νομική βάση που έχει εν τω μεταξύ καταργηθεί (πρβλ. αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2016, Επιτροπή κατά McBride κ.λπ., C-361/14 P, EU:C:2016:434, σκέψη 38, και της 29ης Απριλίου 2020, Tilly-Sabco κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-707/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:160, σκέψη 44).

22 Πράγματι, η υποχρέωση ανάληψης δράσης που απορρέει από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ δεν απαλλάσσει το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό από την υποχρέωση να στηρίξει την πράξη που περιέχει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση ακυρωτικής δικαστικής απόφασης σε νομική βάση η οποία, αφενός, να εξουσιοδοτεί το όργανο της Ένωσης προς έκδοση της συγκεκριμένης πράξης και, αφετέρου, να ισχύει κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης αυτής (απόφαση της 19ης Ιουνίου 2019, C & J Clark International, C-612/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:508, σκέψη 40).

23 Κατά συνέπεια, το πρώτο στάδιο συνίσταται στο να καθοριστεί αν ένα θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός είναι αρμόδιο να ενεργήσει και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, βάσει ποιας ειδικής διατάξεως του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνον τότε εντοπίζονται οι ακριβείς ουσιαστικοί και διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη δράση του οργάνου αυτού. Εντούτοις, αν δεν υπάρχει έγκυρη νομική βάση σε ισχύ κατά τον χρόνο κατά τον οποίο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης σχεδιάζει να εκδώσει συγκεκριμένη απόφαση, δεν είναι δυνατή η επίκληση των αρχών που διέπουν τη διαδοχή των κανόνων δικαίου προκειμένου να εφαρμοστούν ουσιαστικοί κανόνες που ίσχυαν προηγουμένως για παρελθούσες πράξεις (προτάσεις της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston στην υπόθεση Επιτροπή κατά McBride κ.λπ., C-361/14 P, EU:C:2016:25, σημείο 86· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2007, SP κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 και T-98/03, EU:T:2007:317, σκέψη 117).

24 Υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής, πρέπει να εξακριβωθεί αν, μετά την έκδοση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), το συμβούλιο προσφυγών μπορούσε να στηρίξει την πράξη που περιείχε τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης σε νομική βάση η οποία, αφενός, του παρείχε την εξουσία να εκδώσει την πράξη και, αφετέρου, ήταν σε ισχύ κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης.

25 Τούτο προϋποθέτει, εν προκειμένω, να προσδιοριστεί σε τι θα μπορούσαν να συνίστανται τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542).

26 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η Aquind Ltd είχε υποβάλει στην CRE και στην OFGEM αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind βάσει του άρθρου 17 του κανονισμού 714/2009. Ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των δύο αυτών εθνικών ρυθμιστικών αρχών, το αίτημα απαλλαγής είχε διαβιβαστεί στον ACER σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 5, του κανονισμού 714/2009.

27 Με απόφαση του ACER της 19ης Ιουνίου 2018, απορρίφθηκε το αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind. Ο ACER θεώρησε ότι η Aquind Ltd δεν πληρούσε μία από τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απαλλαγής, δηλαδή την προϋπόθεση του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 714/2009, κατά την οποία ο βαθμός κινδύνου της επένδυσης πρέπει να είναι τέτοιος ώστε να μην είναι δυνατή η πραγματοποίηση της επένδυσης

χωρίς τη χορήγηση απαλλαγής. Με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2018, το συμβούλιο προσφυγών του ACER επικύρωσε την απόφαση του ACER και απέρριψε το αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind.

28 Με την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών της 17ης Οκτωβρίου 2018, κρίνοντας, αφενός, ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε προβεί σε περιορισμένο μόνον έλεγχο της απόφασης του ACER και, αφετέρου, ότι θέσπισε μια πρόσθετη, μη προβλεπόμενη στη ρύθμιση προϋπόθεση για τη χορήγηση απαλλαγών για τις νέες διασυνδέσεις, απαιτώντας πριν από την υποβολή του αιτήματος απαλλαγής την υποβολή αιτήματος χρηματοοικονομικής στήριξης για τις επενδύσεις που συνδέονται με έργο κοινού ενδιαφέροντος.

29 Λαμβανομένης υπόψη της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της συνίστανται σε επανέλεγχο της απόφασης του ACER από το συμβούλιο προσφυγών, ο οποίος να μην περιορίζεται στον έλεγχο της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, χωρίς να επαναληφθεί το διαπιστωθέν από το Γενικό Δικαστήριο σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το συμβούλιο προσφυγών απαιτώντας, για την εκτίμηση της προϋπόθεσης του βαθμού κινδύνου που συνδέεται με την επένδυση, να έχει προηγουμένως υποβληθεί αίτημα χρηματοδοτικής ενίσχυσης.

30 Συναφώς, και αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να συνίστανται στην αυτεπάγγελτη έκδοση απόφασης περί χορηγήσεως της ζητηθείσας απαλλαγής. Πράγματι, από την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 714/2009, σχετικά με τον βαθμό του κινδύνου που συνδέεται με την επένδυση, και ότι το συμβούλιο προσφυγών ήταν υποχρεωμένο να εκδώσει νέα απόφαση παρέχουσα την απαλλαγή.

31 Αφού προσδιορίστηκε το είδος των αναγκαίων για την εκτέλεση της ακυρωτικής απόφασης μέτρων, πρέπει να καθοριστεί αν υφίστατο κατά την ημερομηνία της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, δηλαδή στις 4 Ιουνίου 2021, ισχύουσα νομική βάση παρέχουσα στο συμβούλιο προσφυγών την εξουσία να εκδώσει πράξη με τέτοιου είδους μέτρα.

32 Συναφώς, διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις που αφορούν τη νομική βάση και τη διαδικασία που ακολουθήθηκε έως την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης εμπίπτουν στους διαδικαστικούς κανόνες (πρβλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2011, ThyssenKrupp Nirosta κατά Επιτροπής, C-352/09 P, EU:C:2011:191, σκέψη 90, της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, González y Díez κατά Επιτροπής, T-25/04, EU:T:2007:257, σκέψη 60, και της 31ης Μαρτίου 2009, ArcelorMittal Luxembourg κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-405/06, EU:T:2009:90, σκέψη 67). Κατά πάγια νομολογία, οι διαδικαστικοί κανόνες εφαρμόζονται γενικώς από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος τους (βλ. απόφαση της 26ης Μαρτίου 2015, Επιτροπή κατά Moravia Gas Storage, C-596/13 P, EU:C:2015:203, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

33 Εν προκειμένω, όταν το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών της 17ης Οκτωβρίου 2018, με συνέπεια το συμβούλιο να είναι υποχρεωμένο να επανεξετάσει την απόφαση του ACER, η νομική βάση που του παρείχε την εξουσία να εξετάσει τις προσφυγές κατά αποφάσεων του ACER, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων για τις απαλλαγές, ήταν το

άρθρο 28 του κανονισμού 2019/942. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός 2019/942 αντικατέστησε τον κανονισμό 713/2009 και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Ιουλίου 2019, δηλαδή πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, εφαρμογή εν προκειμένω είχαν, κατ' αρχήν, οι διατάξεις του άρθρου 28 του κανονισμού 2019/942 (πρβλ. απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, BNetzA κατά ACER, T-631/19, EU:T:2022:509, σκέψεις 21 και 81). Όσον αφορά τον ACER, η νομική βάση που τον εξουσιοδοτεί να εκδώσει απόφαση επί αιτήματος απαλλαγής ήταν το άρθρο 10 του κανονισμού 2019/942 και το άρθρο 63, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 54).

34 Εντούτοις, οι διατάξεις αυτές που παρέχουν στον ACER την εξουσία να εξετάζει αίτημα απαλλαγής σχετικά με γραμμή διασύνδεσης και οι διατάξεις που παρέχουν στο συμβούλιο προσφυγών την εξουσία να εκτιμήσει την απόφαση του ACER επί του εν λόγω αιτήματος έχουν εφαρμογή μόνο στην περίπτωση κατά την οποία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, σημείο 1, του κανονισμού 2019/943, καθώς και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 714/2009, η γραμμή μεταφοράς διασχίζει ή διέρχεται από σύνορα μεταξύ κρατών μελών και συνδέει τα εθνικά δίκτυα μεταφοράς των κρατών μελών.

35 Αντιθέτως, οι κανονισμοί 2019/942 και 2019/943 δεν παρέχουν στον ACER την εξουσία να εξετάζει αίτημα απαλλαγής σχετικά με γραμμή διασύνδεσης μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας ούτε, κατά μείζονα λόγο, παρέχουν στο συμβούλιο προσφυγών την αρμοδιότητα να ελέγξει την απόφαση του ACER επί του αιτήματος αυτού.

36 Όμως, κατόπιν του Brexit, το έργο της γραμμής διασύνδεσης Aquind αφορά πλέον διασύνδεση μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας. Τούτο συνεπάγεται ότι ούτε ο ACER ούτε το συμβούλιο προσφυγών μπορούσαν να στηρίξουν πράξη περιέχουσα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), επί της νομικής βάσης η οποία τους παρείχε, αρχικώς, την εξουσία να εκδώσουν την πράξη αυτή.

37 Κατόπιν του συμπεράσματος αυτού, πρέπει να καθοριστεί αν ο ACER και το συμβούλιο προσφυγών μπορούσαν να στηρίξουν πράξη περιλαμβάνουσα τα μέτρα εκτέλεσης της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), σε άλλη νομική βάση εκτός από εκείνη των κανονισμών 2019/942 και 2019/943.

38 Συναφώς, η σχέση μεταξύ της Ένωσης και του Ηνωμένου Βασιλείου διέπεται από τις διατάξεις της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2020, L 29, σ. 7, στο εξής: Συμφωνία για την αποχώρηση) και από τις διατάξεις της Συμφωνίας Εμπορίου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, αφενός, και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, αφετέρου (ΕΕ 2021, L 149, σ. 10, στο εξής: ΣΕΣ).

39 Πρώτον, όσον αφορά τη Συμφωνία για την αποχώρηση, το άρθρο της 92, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εν εξελίξει διοικητικές διαδικασίες», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης εξακολουθούν να είναι αρμόδια για τις διοικητικές διαδικασίες οι οποίες έχουν κινηθεί πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου και αφορούν: α) τη συμμόρφωση του Ηνωμένου Βασιλείου ή φυσικών ή νομικών προσώπων που

κατοικούν ή είναι εγκατεστημένα στο Ηνωμένο Βασίλειο με το δίκαιο της Ένωσης· ή β) τη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με τον ανταγωνισμό στο Ηνωμένο Βασίλειο.»

40 Το άρθρο 92, παράγραφος 4, της Συμφωνίας για την αποχώρηση ορίζει ότι η Ένωση παρέχει στο Ηνωμένο Βασίλειο, εντός τριών μηνών από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, κατάλογο όλων των επιμέρους εν εξελίξει διοικητικών διαδικασιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1.

41 Κατ' αρχάς, διάταξη της οποίας το νόημα είναι σαφές και μη διφορούμενο δεν χρήζει ερμηνείας (αποφάσεις της 25ης Νοεμβρίου 2009, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-376/07, EU:T:2009:467, σκέψη 22, και της 13ης Ιουλίου 2018, Société générale κατά ΕΚΤ, T-757/16, EU:T:2018:473, σκέψη 33). Από την ανάγνωση όμως και μόνο του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για την αποχώρηση συνάγεται ότι το πεδίο εφαρμογής της Συμφωνίας αυτής δεν καλύπτει τις διοικητικές διαδικασίες που αφορούν τα αιτήματα απαλλαγής για γραμμές διασύνδεσης, δυνάμει του άρθρου 63 του κανονισμού 2019/943. Συγκεκριμένα, το άρθρο 92 της Συμφωνίας για την αποχώρηση παρέχει αρμοδιότητα στα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης μόνο στο πλαίσιο ορισμένων διοικητικών διαδικασιών στρεφόμενων κατά θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών του Ηνωμένου Βασιλείου ή κατά φυσικών ή νομικών προσώπων που έχουν την κατοικία ή την έδρα τους στο Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με την τήρηση του δικαίου της Ένωσης. Τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης παραμένουν επομένως αρμόδια να διερευνήσουν και, ενδεχομένως, να επιβάλουν κυρώσεις στα εν λόγω θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς του Ηνωμένου Βασιλείου και στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που διαμένουν ή είναι εγκατεστημένα σε αυτό, εφόσον έχει κινηθεί διαδικασία πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

42 Εν συνεχεία, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 10ης Μαΐου 2021, η Επιτροπή επιβεβαίωσε, συναφώς, στο συμβούλιο προσφυγών ότι η σχετική με την υπό κρίση υπόθεση διοικητική διαδικασία δεν περιλαμβανόταν στον κατάλογο των διοικητικών διαδικασιών που καταρτίστηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 92, παράγραφος 4, της Συμφωνίας για την αποχώρηση. Διευκρινίζεται ότι η διάταξη αυτή προβλέπει σαφώς ότι ο κατάλογος που δόθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο εντός των τριών μηνών από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου αφορά «όλες» τις εκκρεμείς ατομικές διοικητικές διαδικασίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 και ότι, επομένως, δεν πρόκειται για κατάλογο «αμιγώς πληροφοριακό», αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες.

43 Επιπλέον, και σε παρόμοια κατεύθυνση, στις 27 Ιανουαρίου 2021, η CRE και η OFGEM δημοσίευσαν στους διαδικτυακούς τόπους τους ανακοίνωση όπου αναφερόταν ότι είχε αποφασιστεί η περάτωση της διαδικασίας σχετικά με το αίτημα απαλλαγής για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind, με την αιτιολογία ότι το καθεστώς απαλλαγής που προβλέπει το άρθρο 63 του κανονισμού 2019/942 δεν είχε πλέον εφαρμογή στο έργο αυτό μετά την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ένωση.

44 Τέλος, και αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το άρθρο 92 της Συμφωνίας για την αποχώρηση δεν αποτυπώνει γενική αρχή κατά την οποία οι εν εξελίξει διαδικασίες δεν πρέπει να διακοπούν λόγω του Brexit. Όπως ορθώς υπογράμμισε ο ACER, η διάταξη αυτή συνιστά, αντιθέτως, εξαίρεση από τη γενική αρχή κατά την οποία το δίκαιο της Ένωσης –και, επομένως, η αρμοδιότητα των οργάνων της Ένωσης– δεν θα έχει πλέον εφαρμογή στο Ηνωμένο Βασίλειο μετά την αποχώρησή του από την Ένωση και από την έννομη τάξη της Ένωσης.

45 Δεύτερον, το άρθρο της 309 της ΣΕΣ προβλέπει τα εξής:

«Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι οι απαλλαγές που χορηγούνται στις διασυνδέσεις μεταξύ της Ένωσης και του Ηνωμένου Βασιλείου δυνάμει του άρθρου 63 του κανονισμού [2019/943] στις αντίστοιχες δικαιοδοσίες τους εξακολουθούν να ισχύουν σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει στις αντίστοιχες δικαιοδοσίες τους και με τους ισχύοντες όρους.»

46 Το άρθρο 309 της ΣΕΣ, το νόημα του οποίου είναι σαφές και μη διφορούμενο, δεν χρήζει ερμηνείας. Το άρθρο αυτό αφορά μόνον τις απαλλαγές «που χορηγούνται», δηλαδή τις υφιστάμενες, και επομένως δεν αφορά τα αιτήματα απαλλαγής που είναι υπό εξέταση. Ως εκ τούτου, το συμβούλιο προσφυγών δεν μπορεί να λάβει αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), χορηγώντας, δυνάμει του άρθρου 309 της ΣΕΣ, την απαλλαγή για τη γραμμή διασύνδεσης Aquind.

47 Το άρθρο 308 και το παράρτημα 28 της ΣΕΣ προβλέπουν ειδικό καθεστώς απαλλαγής. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή και το παράρτημα στο οποίο παραπέμπει προβλέπουν ότι ένα μέρος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει τα άρθρα 306 και 307 της ΣΕΣ –τα οποία προβλέπουν, μεταξύ άλλων, τέλη πρόσβασης και σύνδεσης στα δίκτυα και τέλη χρήσης των δικτύων– για την κατασκευή νέων υποδομών εάν ο κίνδυνος που συνδέεται με την επένδυση στην υποδομή είναι τέτοιος ώστε να μην είναι δυνατή η πραγματοποίηση της επένδυσης χωρίς τη χορήγηση απαλλαγής.

48 Εντούτοις, ούτε το άρθρο 308 με το παράρτημα 28 ούτε άλλη διάταξη της ΣΕΣ απονέμει οποιαδήποτε αρμοδιότητα στον ACER και, κατά συνέπεια, στο συμβούλιο προσφυγών να αποφαίνεται επί αιτημάτων απαλλαγής για ηλεκτρικές γραμμές διασύνδεσης. Όπως ορθώς υπογράμμισε το συμβούλιο προσφυγών, για την εφαρμογή ενός συστήματος απαλλαγής απαιτούνται συνεννοήσεις και ενέργειες μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών και του Ηνωμένου Βασιλείου.

49 Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος απαλλαγής από τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς της Ένωσης είναι διαφορετικό από το πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος απαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 308 και στο παράρτημα 28 της ACC. Συγκεκριμένα, το δεύτερο καθεστώς αφορά μόνον απαλλαγές από τους κανόνες της ΣΕΣ, δηλαδή τις απαλλαγές που περιλαμβάνονται στο άρθρο 306 της εν λόγω Συμφωνίας, σχετικά με την πρόσβαση τρίτων στα δίκτυα μεταφοράς και διανομής, και εκείνες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 307, σχετικά με τη διαχείριση του δικτύου και τον διαχωρισμό των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς.

50 Ως εκ τούτου, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να επικαλεστούν το άρθρο 308 και το παράρτημα 28 της ΣΕΣ για να υποστηρίξουν ότι το συμβούλιο προσφυγών ήταν αρμόδιο να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542).

51 Επομένως, δεν υφίσταται καμία διάταξη αντίστοιχη προς το άρθρο 20, παράγραφος 3, του κανονισμού 713/2009 ή προς το άρθρο 29 του κανονισμού 2019/942 η οποία να απονέμει στον ACER και στο συμβούλιο προσφυγών την αρμοδιότητα να ενεργούν σε περίπτωση γραμμής διασύνδεσης μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας και να τους εξουσιοδοτεί να εφαρμόζουν τους ουσιαστικούς κανόνες του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 714/2009 και του άρθρου 63 του κανονισμού 2019/943.

52 Κανένα από τα επιχειρήματα των προσφευγουσών δεν μπορεί να κλονίσει το βάσιμο της συλλογιστικής του συμβουλίου προσφυγών.

53 Πρώτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι για την «επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση» πρέπει ο ACER να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία της οποίας είχε επιληφθεί από το σημείο στο οποίο διαπιστώθηκε η έλλειψη νομιμότητας και να εκδώσει νέα απόφαση, χωρίς τη διαπιστωθείσα με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου παρανομία, κάνοντας δεκτό το αίτημα απαλλαγής.

54 Πράγματι, το επιχείρημα αυτό δεν αρκεί για να κλονίσει τη διαπίστωση ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν είναι πλέον αρμόδιο να εξετάσει την απόφαση του ACER. Επιπλέον, όπως υπογραμμίστηκε στη σκέψη 30 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι συνέτρεχε η προϋπόθεση του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 714/2009, σχετικά με τον βαθμό κινδύνου που συνδέεται με την επένδυση, και ότι, επομένως, το συμβούλιο προσφυγών ήταν υποχρεωμένο να εκδώσει νέα απόφαση παρέχουσα την απαλλαγή.

55 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι αποφάσεις σχετικά με αιτήματα απαλλαγής είναι εκ φύσεως αναγνωριστικές και αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος. Υποστηρίζουν ότι τούτο συνεπάγεται ότι η απαλλαγή που ζήτησαν με το από το 2017 αίτημά τους πρέπει να θεωρηθεί ως «υφιστάμενη απαλλαγή» κατά την έννοια του άρθρου 309 της ΣΕΣ.

56 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Πράγματι, το συμβούλιο προσφυγών ορθώς έκρινε ότι απόφαση με την οποία έγινε δεκτό αίτημα απαλλαγής για γραμμή διασύνδεσης ήταν πράξη η οποία παρήγαγε αποτελέσματα από της εκδόσεώς της και ότι, επομένως, η νομική κατάσταση του δικαιούχου της μεταβλήθηκε μόλις κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης αυτής. Συνεπώς, μια τέτοια απόφαση δεν μπορεί να δημιουργήσει νέα δικαιώματα με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος απαλλαγής.

57 Τρίτον, οι προσφεύγουσες εσφαλμένως υποστηρίζουν ότι το άρθρο 29 του κανονισμού 2019/942 παρέχει στο συμβούλιο προσφυγών αρμοδιότητα να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542).

58 Πράγματι, η τελευταία περίοδος του άρθρου 29 του κανονισμού 2019/942 ορίζει ότι «[ο] ACER λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου» και επαναλαμβάνει το περιεχόμενο του άρθρου 266 ΣΛΕΕ. Πάντως, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις επί του άρθρου αυτού που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 19 έως 22 ανωτέρω, η υποχρέωση ανάληψης δράσης που απορρέει από το άρθρο 29 του κανονισμού 2019/942 δεν μπορεί να θεμελιώσει αρμοδιότητα του ACER ούτε και να του παράσχει τη δυνατότητα να στηριχθεί σε νομική βάση η οποία έχει, εν τω μεταξύ, παύσει να έχει εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ως εκ τούτου, για να ασκήσει το συμβούλιο προσφυγών έλεγχο επί της απόφασης του ACER στο πλαίσιο της λήψης των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542), θα έπρεπε να ήταν αρμόδιο κατά τον χρόνο λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης, πράγμα που δεν συνέβη εν προκειμένω.

59 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το συμβούλιο προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι, κατόπιν του Brexit, δεν ήταν πλέον αρμόδιο να αποφανθεί επί της απόφασης του ACER λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542).

60 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των επιταγών του άρθρου 25, παράγραφος 3, και του άρθρου 28, παράγραφος 4, του κανονισμού 2019/942, καθώς και διαφόρων διατάξεων του κανονισμού διαδικασίας του συμβουλίου προσφυγών

61 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το συμβούλιο προσφυγών παρέβη το άρθρο 25, παράγραφος 3, και το άρθρο 28, παράγραφος 4, του κανονισμού 2019/942, καθώς και τις διατάξεις του κανονισμού διαδικασίας του. Συγκεκριμένα, καταγγέλλουν το γεγονός ότι ένα από τα μέλη του συμβουλίου προσφυγών απουσίαζε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 19ης Μαΐου 2021, προσάπτουν στα λοιπά μέλη του συμβουλίου ότι δεν έλαβαν τον λόγο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προβάλλουν ότι τα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζήτησης δεν τηρήθηκαν με επαρκή λεπτομέρεια και επισημαίνουν ότι, ελλείψει δημοσιεύσεως, στον δικτυακό τόπο του ACER, των πρακτικών της συνεδρίασης των μελών του συμβουλίου προσφυγών, τους είναι αδύνατο να γνωρίζουν αν όλα τα μέλη του συμβουλίου προσφυγών ήσαν παρόντα στη συνεδρίαση αυτή και συμμετείχαν στη λήψη της απόφασης.

62 Ο ACER, υποστηριζόμενος από το Κοινοβούλιο, ζητεί να απορριφθεί αυτός ο λόγος ακυρώσεως ως, κατ' ουσίαν, αλυσιτελής, στο μέτρο που, ακόμη και αν δεν υπήρχαν οι παρατυπίες που προβάλλουν οι προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θα ήταν διαφορετική επί της ουσίας.

63 Κατά πάγια νομολογία, ο προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον για την ακύρωση απόφασης λόγω τυπικής πλημμέλειας και ελλιπούς ή ανεπαρκούς αιτιολογίας όταν η Διοίκηση δεν διαθέτει κανένα περιθώριο εκτίμησης και υποχρεούται να ενεργήσει όπως ενήργησε, εφόσον, σε μια τέτοια περίπτωση, αν η απόφαση αυτή ακυρωθεί μπορεί να αντικατασταθεί μόνον με νέα, η οποία θα είναι επί της ουσίας όμοια με την ακυρωθείσα (απόφαση της 6ης Ιουλίου 1983, Geist κατά Επιτροπής, 117/81, EU:C:1983:191, σκέψη 7· βλ. επίσης, συναφώς, αποφάσεις της 4ης Φεβρουαρίου 2016, Italian International Film κατά EACEA, T-676/13, EU:T:2016:62, σκέψη 54, και της 7ης Ιουλίου 2021, HM κατά Επιτροπής, T-587/16 RENV, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:415, σκέψη 30).

64 Κατά μείζονα λόγο, ο προσφεύγων δεν δικαιολογεί έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση απόφασης περί άρνησης ενέργειας σε συγκεκριμένο τομέα βάσει ορισμένου λόγου ακυρώσεως όταν το ενδιαφερόμενο όργανο δεν διαθέτει σε καμία περίπτωση αρμοδιότητα να ενεργήσει στον εν λόγω τομέα, με αποτέλεσμα η ακύρωση της οικείας απόφασης βάσει του λόγου αυτού να έχει ως συνέπεια την έκδοση νέας απόφασης περί άρνησης ενέργειας στον ίδιο τομέα (διάταξη της 14ης Ιουλίου 2020, Shindler κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-627/19, EU:T:2020:335, σκέψη 49).

65 Από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι, εν πάση περιπτώσει, μετά το Brexit το συμβούλιο προσφυγών δεν ήταν πλέον αρμόδιο να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2020:542).

66 Κατά συνέπεια, όπως ορθώς παρατηρεί ο ACER, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί η βασιμότητά του και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

67 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Εντούτοις, κατά το άρθρο 135 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, όταν επιβάλλεται για λόγους επιείκειας, να αποφασίσει ότι ο ηττηθείς διάδικος φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, μέρος μόνον των εξόδων του αντιδίκου ή ότι, ενδεχομένως, δεν πρέπει να καταδικαστεί καν στα έξοδα αυτά.

68 Εν προκειμένω, μολονότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, γεγονός παραμένει ότι η αναρμοδιότητα του συμβουλίου προσφυγών αποτελεί συνέπεια του Brexit. Το γεγονός αυτό, το οποίο είναι ανεξάρτητο από τη βούληση των προσφευγουσών, έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των οργάνων του ACER, μετά την ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της αρχικής απόφασης του συμβουλίου προσφυγών. Ενόψει αυτών των ειδικών περιστάσεων, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, κατά δίκαιη εκτίμηση της υπό κρίση υποθέσεως, οι προσφεύγουσες και ο ACER θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

69 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Επομένως, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Οι Aquind Ltd, Aquind SAS, Aquind Energy Sàrl και ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Tomljenović Škvařilová-Pelzl Nõmm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Φεβρουαρίου 2023.

(υπογραφές)